

Udvalget, kan man ikke nøjagtigt beregne det. De forskellige Lande ere stillede op i forskellige Klasser, saaledes at første Klasse skal betale 25 Portioner eller Andele, anden Klasse 20, tredje Klasse 15, fjerde Klasse 10, femte Klasse 5 og sjette Klasse 3, og saa bliver det opgivet, i hvilken Klasse de forskellige Stater skulle staa. Til første Klasse hører Tyskland, Frankrig og Storbritanien, til anden Klasse Spanien, til tredje Klasse Belgien og Sveits, til fjerde Klasse ingen, til femte Klasse Haiti, og til sjette Klasse Tunis. For nu at regne ud, hvor stor en Del af de 60,000 Francs der vil falde paa den danske Stat, maa man først og fremmest vide i hvilken Klasse Republikken Liberia skal regnes; den befuldmægtigede for Liberia vidste nemlig ikke, i hvilken Klasse han skulde sætte sit Land. Naar man saa har faaet det at vide, skulle vi dernæst ogsaa være paa det rene med, i hvilken Klasse vi skulle stilles, om vi skulle rangere med Tyskland, Frankrig og Storbritanien, eller maaske med Tunis, Haiti eller Liberia. Først naar man ved Bæstet om alle disse Ting, kan man sige, hvor stort et Beløb vi ville komme til at betale — forudsat, vel at mærke, at Summen ikke i de forløbne Aar er bleven forhøjet; thi der findes en Paragraf i denne Protokol, ifølge hvilken de Stater, der høre til Bernerkonventionen, ved simpel Stemmeslæthed kunne forhøje disse Summer, saa meget de finde for godt. Sikker er det altsaa, at Penge kommer det til at koste os. Nu forekommer det mig da, at det nok er værd at overveje, om der er nogen Mening i, at vi her i Folketinget, som nu Aar efter Aar have set et ganske bestemt Forslag om et lille Bidrag til Fredsbureauet i Bern, et Bureau, som vi alle eller næsten alle ere enige om kan gøre i det mindste nogen Nytte, kort og godt blive refuseret af Regeringen og forkastet af det andet Ting, skulde drive den danske Godmodighed saa vidt, at vi, naar vore egne Forfattere komme og ville have Politibureauet til at passe paa os, blot glat væk skulde luffe Portemonnæen op og betale, hvad det koster. Jeg vil dog se det, før jeg tror det! Sigtende til denne Bestemmelse, er en Ændring i Betænkningen, som principalt gaar ud paa, at Sammenslutningen med fremmede Lande ikke kan finde Sted uden Rigsdagens Samtykke, og subsidiært, at saadan Sammen-

lutning ikke kan finde Sted uden Rigsdagens Samtykke, for saa vidt den koster Penge. Jeg tillægger disse Ændringer, navnlig den principale, den Betydning, at naar vi have faaet den vedtaget, saa vide vi, at det, vi arbejde paa, er kun en Lov for danske Forhold og danske Forfattere, og at vi saa kunne i højere Grad, end Tilfældet maaske nu er, se paa de danske Forfatteres Interesser her i Danmark, for saa vidt vi ønske det, hvilket jeg for mit Vedkommende i høj Grad ønsker. Jeg skal altsaa hermed anbefale det høje Ting at stemme imod Ændringsforslag Nr. 5 og derimod stemme for de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalgets Mindretal.

Ordføreren (Trier): Det ærede Medlem, som nu satte sig, spurgte mig, om de Ændringer, jeg har brugt om en Tiltrædelse af Bernerkonventionen, betegnede et Tilbage-tog fra et tidligere Standpunkt. Dertil vil jeg svare: Nej, paa ingen Maade; det, jeg gik ud fra, var kun dette, som ogsaa den ærede Taler fremhævede, at forinden en Tiltrædelse af Bernerkonventionen kan blive faktisk, maa Rigsdagen have bevilget de Udgifter, som den ifølge Konventionens Grundbestemmelser vil medføre. Jeg mener derfor, at der i ethvert Tilfælde vil komme et senere Tidspunkt, paa hvilket det Spørgsmaal direkte kommer til at foreligge, om vi skulle tiltræde Bernerkonventionen eller ikke, mens der i Djebløkket kun ligger for, om vi skulle indrette Loven saaledes, at vi kunne tiltræde Bernerkonventionen, saaledes, at Muligheden for en Gang at gøre det ikke med det samme er afstaaet. Og nu er det, Flertallet i Udvalget har ment, at vi i denne Henseende skulle holde os Fremtiden aaben og paa de afgørende Punkter ikke vedtage en Ordning, der bestærer vor fri Stilling senere hen. — Den ærede Taler udtalte dernæst, at fremmede overhovedet ikke havde Krav paa nogen som helst Retsbestyttelse her i Landet. Jeg vil dertil sige, at det forekommer mig, at selv om man i visse Retninger kan sige, der er juridisk en Forskel mellem Indlændinge og Udlandinge, saa er dog hele den Udvikling, vi i Nutiden ere ved at undergaa, saaledes, at de Interesser, som tidligere have været begrænsede af det enkelte Lands Grænser, mere og mere er i Jærd med at udvide sig til at blive fælles Inter-